

efter en stats interne lovgivning ikke tillader den kompetente myndighed at fravige afgørelser, der er truffet af dens retsinstans. I disse tilfælde bestemmer artiklen, at det rådgivende udvalg ikke skal nedsættes, med mindre foretagendet har ladet fristen for søgsmål udløbe eller har givet afkald på dette søgsmål, inden afgørelsen er truffet.

Artikel 7, stk. 3 gælder for de kompetente skattemyndigheder i Danmark. Formålet med reglen er at undgå den situation, at voldgiftsudvalgets udtalelse tvinger de danske skattemyndigheder til at ændre en ansættelse af dansk skattepligtig indkomst som fastsat ved en dansk domstol. Uenighed om fordelingen af det samlede overskud ved transaktioner mellem et foretagende i Danmark og et foretagende i en anden kontraherende stat kan derfor ikke indbringes for et voldgiftsudvalg (af noget af de to foretagender), før det danske foretagende lader fristen for indbringelse for domstolene udløbe, således at domstolene ikke kan tage stilling til de danske myndigheders ansættelse af det danske foretagendes overskud ved transaktionerne.

De kontraherende stater kan uanset nedsættelsen af det rådgivende udvalg vedrørende samme forhold indlede eller fortsætte retsforfølgning eller procedurer med henblik på gennemførelse af administrative sanktioner. Tilsvarende kan foretagender anvende de retsmidler, der hjemles dem i staternes interne lovgivning.

Den anden undtagelse er indeholdt i *artikel 8*, der giver de kompetente myndigheder mulighed for at lade være med at indlede den gensidige aftaleprocedure eller nedsætte det rådgivende udvalg.

Det er en betingelse herfor, at det endeligt fastslås ved en retlig eller administrativ procedure, at et af de berørte foretagender vil kunne idømmes alvorlig straf på grund af handlinger, der giver anledning til en regulering af overskuddet.

I de ensidede erklæringer til *artikel 8* har de kontraherende stater nærmere defineret, hvad der efter intern lovgivning skal forstås ved udtrykket »alvorlig straf«. Danmark har afgrænset begrebet som straf for forsætlig overtrædelse af straffebestemmelser i straffeloven eller særlovgivningen i tilfælde, hvor straffesagen ikke kan afgøres administrativt. Det anføres endvidere i erklæringen, at sager om overtrædelse af straffebestemmelser i skattelovgivningen som hovedregel kan afgøres administrativt, når det skønnes, at overtrædelsen ikke vil medføre højere straf end bøde.

Artikel 8, stk. 2 giver endelig de kompetente myndigheder hjemmel til at suspendere den gensidige aftaleprocedure eller nedsættelsen af det rådgivende udvalg, hvis der samtidig verserer en retlig eller ad-

ministrativ procedure med henblik på at fastslå, om et af de berørte foretagender vil kunne idømmes alvorlig straf på grund af handlinger, som giver anledning til regulering af overskud efter konventionens artikel 4.

Artikel 9 indeholder regler for sammensætningen af det rådgivende udvalg. Det består af to repræsentanter for hver af de pågældende kompetente myndigheder. Det kan aftales, at der kun skal være en repræsentant. Der skal endvidere være et lige antal uafhængige personer, der udpeges eller vælges fra en liste, som opstilles af generalsekretæren for Rådet for De europæiske Fællesskaber. Repræsentanterne og de uafhængige personer vælger ud fra listen en formand, der skal opfylde de betingelser, der kræves for at indtage de højeste dommerembeder i det pågældende land eller være en højt estimeret jurist.

Medlemmerne af det rådgivende udvalg har tavshedspligt angående alle forhold, som de bliver bekendt med under proceduren.

I lighed med hvad der gælder for en gensidig aftaleprocedure, er de berørte foretagender ikke part i forhandlingerne for det rådgivende udvalg. *Artikel 10, stk. 1* bestemmer, at de berørte foretagender kan forelægge det rådgivende udvalg alle oplysninger, beviser eller dokumenter, der forekommer dem nyttige med henblik på den afgørelse, der skal træffes.

På den anden side pålægger artiklen både foretagender og de kompetente myndigheder pligt til at besvare enhver anmodning fra det rådgivende udvalg om at få forelagt oplysninger, beviser eller dokumenter.

Artikel 10, stk. 1 begrænser de kompetente myndigheders forpligtelse til at forelægge oplysninger, beviser eller dokumenter.

De er ikke forpligtede til at udføre forvaltningsakter, der strider mod intern lovgivning eller sædvanlig forvaltningspraksis eller at meddele oplysninger, der ikke kan opnås ifølge intern lovgivning eller sædvanlig forvaltningspraksis. Endelig kan de kompetente myndigheder ikke forpligtes til at meddele oplysninger, som ville røbe kommercielle, industrielle eller faglige hemmeligheder, forretningsmetoder eller oplysninger, hvis meddelelse ville stride mod almene interesser (ordre public).

Konventionen indeholder ikke tilsvarende undtagelsesbestemmelser for de forbundne foretagender. De er dog ikke forpligtede til at tilvejebringe oplysninger, som de ikke er forpligtede til efter den interne lovgivning.

Artikel 10, stk. 2 giver de forbundne foretagender adgang til at blive hørt eller lade sig repræsentere for det rådgivende udvalg. De er pligtige til det, hvis det rådgivende udvalg ønsker det.